

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KTRZ 0009699 14

Sarajevo, 22.01.2026. godine

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Sudiji za prethodno saslušanje

Na temelju odredbi člana 35. stav 2. tačka i), člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (ZKP BiH), p o d i ž e m:

OPTUŽNICU

Protiv:

1. **SEAD ARNAUTOVIĆ**, rođen 1955. godine u opštini Čelić, državljanin Bosne i Hercegovine;
2. **SAMIR MEHINOVIĆ**, rođen 1963. godine u opštini Doboј, državljanin Bosne i Hercegovine;

Što su:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između Armije BiH i Vojske Republike Srpske (VRS), na području opštine Doboј u vremenskom periodu od 10.07.1992. godine najkasnije do 15.07.1992. godine, Arnautović Sead u svojstvu komandanta 109. Dobojske brigade Armije BiH (109. brdska brigada), Mehinović Samir u svojstvu komandira voda Vojne policije 109. Dobojske brigade Armije BiH (109. brdska brigada), postupali suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava prema ratnim zarobljenicima i suprotno odredbi zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949 godine, te člana 5. III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima i člana 45. Dopunskog protokola I uz Ženevske konvencije, na način da je osumnjičeni **Sead Arnautović** kao nadređena osoba znao i imao razloga znati da njemu podređeni pripadnici 109. Dobojske brigade vrše mučenja i nečovječna postupanja nad ratnim zarobljenicima što je prouzrokovalo i smrt jednog ratnog zarobljenika, propustivši da spriječi izvršenje krivičnih djela i da kazni počiniocе, a osumnjičeni **Samir Mehinović** u svojstvu komandira voda Vojne policije zadužen za nadzor i zaštitu ratnih zarobljenika u pritvoru koji se nalazio u sastavu 109. Dobojske brigade u zgradi „stare“ Osnovne škole u mjestu Klokočnica opština Doboј i u neposrednoj blizini sjedišta komande 109. Dobojske brigade u zgradi „nove“ Osnovne škole u mjestu Klokočnica opština Doboј, svjesno propustio da vrši nadzor nad pritvorom, iako je znao da se nad ratnim zarobljenicima vrše mučenja i nečovječna postupanja, što je prouzrokovalo i smrt jednog ratnog zarobljenika, čime je omogućio i olakšao izvršenje krivičnih djela, a sve na način da su:

- U vremenskom periodu od 10.07.1992. pa do 15.07.1992. godine, kada su na punktu postavljenom na putnom pravcu Doboj - Modriča, u zaseoku Svijetliča opština Doboj, pripadnici 2.bataljona 109. Dobojske brigade prvo dana 10.07.1992. godine zarobili i lišili slobode pripadnike Vojske Srpske Republike BiH (VRS) „(...)“, „(...)“ i „(...)“, a dana 11.07.1992. godine „(...)“, svim zarobljenim oduzeli nauružanja, lične dokumente i vozila, i odmah po zarobljavanju iste tukli kondakom od puške, nogama obuvenim u čizme i pesnicama po svim dijelovima tijela i glavi, a od kojih posljedica-batiranja je „(...)“ gubio svijest, a potom ih istog dana po zarobljavanju, svezanih ruku i s povezom na glavi odveli u zaselak Hodžići, opština Doboj gdje je bilo sjedište Samostalne čete „Grapska“ 109. Dobojske brigade, čiji su pripadnici takođe bili pod komandom osumnjičenog Seada Arnautovića, i koji su zarobljene tukli rukama i nogama, kundacima od pušaka, drvenim palicama i lopatama po cijelom tijelu, prijetili im i psovali, nakon čega su zarobljene sa vidnim povredama po tijelu, pripadnici voda Vojne policije 109. Dobojske brigade, čiji je komandir voda Vojne policije 109. Dobojske brigade bio osumnjičeni Samir Mehinović, prevezli vozilom u mjesto Klokotnica opština Doboj i zatvorili u zgradu „stare“ Osnovne škole, i to zarobljene „(...)“, „(...)“ i „(...)“ u jednu prostoriju, a zarobljenog „(...)“ samog, u drugu prostoriju, a koje prostorije su služile kao pritvor voda Vojne policije u sastavu 109. Dobojske brigade i koji pritvor je bio pod direktnom kontrolom osumnjičenog Seada Arnautovića, gdje su zarobljeni „(...)“, „(...)“ i „(...)“ najdalje do 15.07.1992. godine, a zarobljeni „(...)“ najdalje do 14.07.1992. godine, držani u neuslovnim i malim prostorijama, spavali na betonskom podu, uskraćeni za dovoljne količine hrane i vode i za osnovne higijenske uslove, kao i bez medicinske pomoći koja je bila dostupna u obližnjoj ambulanti, dok je Samir Mehinović kao komandir voda Vojne policije 109. Dobojske brigade, iako je bio zadužen za nadzor i zaštitu ratnih zarobljenika u pritvoru, omogućio da u prostorije pritvora neovlašteno i slobodno ulaze NN pripadnici 109. Dobojske brigade i NN civili koji su zlostavljali ratne zarobljenike „(...)“, „(...)“, „(...)“ i „(...)“ na način da su ih, svakodnevno, u gore navedenom periodu, udarali rukama, nogama, drvenim palicama, kundacima pušaka i drugim predmetima po grudnom košu, glavi i drugim dijelovima tijela, psovali im i prijetili im, „(...)“ slomili tri rebra, stavljali mu bajonet u usta, pištolj na čelo, izvodili ga ispred pritvora i pucali u njegovom pravcu, prijeteći mu da će ga ubiti, „(...)“ stavljali tromblonski nastavak od puške u usta pa je isti krkljao i krvario, zbog čega su svi zarobljenici trpili snažne tjelesne i duševne patnje, a od posljedica takvog brutalnog premlaćivanja u prostoriji pritvora, u noćnim satima najkasnije dana 14.7.1992.g. „(...)“ preminuo,

pa kada je **Sead Arnautović** koji je imao efektivnu kontrolu nad svim njemu podređenim pripadnicima 109. Dobojske brigade pa i pripadnicima II bataljona, pripadnicima Samostalne čete „Grapska“, vojnim policajcima voda Vojne policije i komandiru voda Vojne policije Samiru Mehinoviću, svi u sastavu 109. Dobojske brigade, saznao za smrt „(...)“, naredio da se tijelo zakopa što je i učinjeno, a obzirom na blizinu pritvora komandi brigade, učestalost zlostavljanja, njegov hijerarhijski položaj i njegovu obavezu nadzora, znao i morao znati da njemu podređeni vrše mučenja i nečovječna postupanja nad ratnim zarobljenicima nije preduzeo nikakve mjere radi sprječavanja zlostavljanja, zaštite ratnih zarobljenika, niti je kaznio izvršioce, na koji način je svojim propuštanjem dužnih radnji omogućio izvršenje ratnih zločina, a

Samir Mehinović, kao komandir voda Vojne policije, neposredno odgovoran za nadzor nad pritvorom, zakonito postupanje sa ratnim zarobljenicima, nesprečavajući zlostavljanja i nečovječna postupanja uključujući i smrtnu posljedicu ratnog zarobljenika „(...)“, bio dužan da vrši stalni nadzor nad ratnim zarobljenicima, te svjesno propustio da vrši dužnost nadzora i zaštite ratnih zarobljenika, te je svojim nečinjenjem omogućio i olakšao izvršenje krivičnog djela ratnog zločina nad ratnim zarobljenicima.

Čime bi počinili:

- Osumnjičeni Sead Arnautović počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. st. 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 180. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine;
- Osumnjičeni Samir Mehinović počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. st. 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 21. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

TUŽILAC
TUŽILAŠTVA/ TUŽITELJSTVA BiH